

כשמשפחתה במחנה שלמטה, כמו שאמיר, שיר השרים אשר לשלמה, לפך שהשלום שלו. שם והלאה - יוצר אור ובורא חשך עוזה, המשם והלאה את הכל. והרי התעוררנו בזה, והתעוררינו החרדים שאליה הם תקוני העולם

העליזון (אל אדו).

א"ל ב"ירוק - תקוני העולם המפתחון, שהם כ"ב אותיות קטנות, משומש שיש אותן אותיות גדולות ואותיות קטנות. האותיות הקטנות מהעולם המפתחון, ואותיות גדולות מאותו עולם הבאה.

בכל הן גדולות. הן גדולות עצמן. באשר לא) באות ייחדות עצמן. הן גדולות נבר ובקה (שותים). שכאשר הן לא פשיות יותר, הן באות כל אותן ואות במפרקבה הרואיה לה, כמו שבח של השבת שם אותיות של שבח: אל אדון על כל המעשים, ברוך וمبرוך בפי כל נשמה. אלו אותיות בפי כל נשמה. אלה אותיות בחמש פכות, שהן חמישים

שערים של העולם הבא.

שתי אותיות אחרות שבסוף - ש"ת. הן בSSHSSH תבות, שהם ששת צדרי העולם הבא, וויצוותם משם גם: שבח יתנו לו כל צבא מרים. תפארת וגלה שrapim

ואופנים וחיות הקודש.

אלו שתי אותיות בשש SSH. שתי אותיות ראשונות בחמש חמיש. כל שאר האותיות שbabamatz, כל בארכע ארבע, משום שהן בסוד המפרקבה העליונה, שהן אותיות הראשונות ואוון שבסוף, הן שלמות כ"ב האותיות, משום שיש בהן כ"ב פבות בגנד כ"ב האותיות העליונות. נשארו שמוונה עשרה אותיות אחורות שעולות במפרקבותיהם לארכע ארבע, לשבעים ושפטים פבות,

לשלמה, למלכה דשלמה דיליה, מטהן ולחלאה, (ישעה מה) יוצר אור ובורא חשך עוזה שלום ובורא את הכל. וזה אתערנא ביה, ואתערו חבריקיא דהני אינון תיקוני דעלמא עלאה. (אל איזו).

א"ל ברוך: תקוני דעלמא תפאה, דאיןון עשרין ותרין אתוון זעירין, בגין דאית אתוון רברבן, ואתוון זעירין. אתוון זעירין, מעולם תפאה. אתוון רברבן, מהו עלמא דאתי.

בכל אין רברבן, איןון רברבן בגראמייה.
בד (לא) אתין ייחיד איןון רברבן (נ"א רב ונוקא פשיטו) דבר לא פשיטן יתר, איןון אתין כל את ואת ברתיכא דחזי לייה, בגין שבחא דשבת דאיןון אתוון דשבח, אל אדון על כל המעשים, ברוך וمبرוך בפי כל נשמה. אלין אתוון בחמש חמיש תפיבין, דאיןון חמישין פרעון דעלמא דאתי.

תרין אתוון אחראין די בסופה: ש"ת. איןון בשית שית תפיבין, דאיןון שית סטרין דעלמא דאתי, ונתקי מטהן. בגין: שבח יתנו לו כל צבא מרים. תפארת וגלה שrapim וואופנים וחיות הקודש.

אלין תרין אתוון, בשית שית תרין אתוון קדמאי, בחמש חמיש. כליהו שאר אתוון די באמצעתא, כליהו בארכע ארבע, בגין דאיןון ברזא דרתיכא עלאה, דאיןון אתוון קדמאי ואיןון בסופה, איןון שלימוי דעשרין ותרין אתוון, בגין דאית בהו עשרין ותרין תפיבין, לקבל עשרין ותרין אתוון עלאין. אשתקאו תמניסר אתוון אחראין, דקא סלקין ברטיכייה לארכע ארבע, לשבעין ותרין תפיבין, דאיןון רזא דשם מא מפרש,

שהן סוד השם המפרש, חקיקה קדושה של שבעים ושטים אותיות שהקדוש ברוך הוא מתחטר בהן, ומהם הנה מעטר את הכנסת ישראל, וועליה בסוד זה להעתיר בהם תוכן השlichות (של איזו) של השכינה.

וסימניך של אלו האותיות שמחטטרות בשבה עליין - זה ראשונות וסופיות, שעולות בעטרותיהם אומן את ב"ש: אל"ר בחמש. פ"יו בשש. בגין כך בחמש. שי"ן בשש. ומשם כך הסוד של אה"ת ב"ש כלל של כ"ב אותיות, שהן עטרה של שלשים ושנים שבלילם.

וסימן של אומן אתיות אחרות שעולות במרקםיהם - ג"ר. מתחילה בגימ"ל וסימן ברי"ש, וככלון סוד המרכבה הקדושה. אה"ת ב"ש - סוד השם הקדוש. ג"ר - סוד המרכבה לקדושה שעולה לשבעים ושטים, ונעשה מהם שם קדוש לעטר את הכנסת ישראל מתווך המרכבה העלונה. (שפתות תהילים מה) בשמך אליהם בוחלחה).

ולבן אותו שם של ע"ב כלול בסוד האבות, ימין ושמאל ואמצע. והיא מתחתרת בהם להיות שם קדוש, ולא שם עליון כאוזם שמות עליונים של העולים העליון, שנאותים למעלה למעללה. ואף על גב שזהו שם עללה, אבל הסוד שלו דוד המלך עליון, אבל הסוד באבות.

שם מתחתר באבות - הסוד של האבות, שמתעתרם בעולים העליון. והעולים העליון במא של מעלה. ועליה הסוד של מעלה למעללה עד שמתעתר אין טה ולכך עולה ולא יורד, ומתחתר בתוך המתחשה העליונה. אשר חילקו של מי שפiper אותו ונזהר בו.

שם של ע"ב אותיות - דוד

גלייף קדישא דשביעין ותרין אהרון, דקידשא בריך הוא מתעטר בהו. ושם דא, איהו מעטרא לפנשת ישראל, וסליק ברזא דא, לאתעטרא בהו גו שליחותא (ראיה) דשבינטא. וסימניך דאלין אהרון, דקא מתעטרן בשבחא עלאה, דא קדמאי וסوفي, דסלקין בעטיריהו איבנון אה"ת ב"ש. אלף בחמש. פ"יו בשית. בגין כך רזא דאה"ת ב"ש (דף ק"ב ע"ב) כללא דעשרה דתלמיין ותרין אהרון, דאיןון עטרה דתלמיין ותרין שבילין. (ס"א דשما קדישא).

וסימן אהרון אחרניין דסלקין ברתיכיהו, ג"ר. שארי בגימ"ל, וסימן ברי"ש, וכלחו רזא דרתיכא קדישא. אה"ת ב"ש, רזא דשما קדישא. ג"ר, רזא דרתיכא קדישא, דסלקא לשבעין ותרין, ואתעביד מניהו שמא קדישא, לאתעטרא הכנסת ישראל, מגו רתיכא עלאה. (רבתייב, תהילים מה) בשמך אלהם בוחלחה).

ובגין כך והוא שמא דע"ב פלי"א ברזא לאבhn, ימינה ישמאלא ואמצעיתא. ואייה מתחתרא בהו, למחיי שמא קדישא. ולאו שמא עלאה, בגין שמהן עלאיין, דעלמא עלאה, דאתהחדן לעילא לעילא. ואף על גב דהאי שמא עלאה איהו, אבל רזא דיליה, דוד מלפआ, דמתעתרא באבhn.

שמא דארבעין ותרין אהרון רזא דיליה אבhn, דקא מתעטרן בעלמא עלאה. ועלמא עלאה במא דלעילא. (ס"א וסלקא רזא לעילא לעילא, עד ראתערא באין סוף) ועל דא, סליק ולא נחית, אתעטר גו מחשכה עלאה. זמאה חולקא דמאן דידע ליה, ואזדר ביה.

שמא דשביעין ותרין אהרון, דוד דקא